

Tiesitkö, että ...

Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa avattiin ehtoollispöytä myös lapsille v. 1979. Tuolloin piispat antoivat ohjeen: ”Kastettu lapsi, jolle on opetettu ehtoollisen merkitystä, saa osallistua Herran ehtoolliseen yhdessä vanhempiensa tai muun hänen kristillisestä kasvatuksestaan huolehtivan konfirmoidun kirkon jäsenen kanssa.”

Lisätietoja

Lapsi- ja perhetyön papilta
Mari Voutilaiselta
p. 040 4848433
mari.voutilainen@evl.fi

Lapsen kanssa ehtoolliselle

Kädet ristissä kuvat:
Kirkon kuvapankki/Sanna Krook

KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNNAT
PUIJO

KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNNAT
PUIJO

Milloin ehtoolliselle lapsen kanssa?

Pieni poika katseli ehtoollispöydässä, kun aikuiselle jaettiin ehtoollista. Hänen kohdallaan papin käsi ojentuikin siunaukseen. ”Kyllä minullakin olisi ollut nälkä”, poika totesi vanhemmilleen ehtoolliselta lähdettäessä. Sekä meillä aikuisilla että lapsilla saa olla sama ravituksi tulemisen tarve.

Pieni tyttö kysyy kummiltaan ennen ehtoollista: ”Saanko minäkin sitä armollista?” Mitä muuta se voisi tarkoittaa kuin että ehtoollisen salaisuus on avautunut hänelle parhaalla mahdollisella tavalla?

Isoäiti oli tullut kirkkoon lapsenlapsen kanssa. Ehtoollisella lapsi siunattiin. Kun isoäiti sai ehtoollisen, lapsi kysyi heleällä äänellään: ”Mitä mummo sai?” Pappi palasi askelen taaksepäin näytti ja kertoi muutamalla sanalla, mitä ehtoollinen on ja sanoi vielä: ”Sinäkin saat seuraavalla kerralla, kun mummo vielä vähän kertoo lisää.” Iloisena poika lähti pois ja palasi vielä kirkkokahvilla papin luo.

”Ymmärrä ei viisainkaan suurta salaisuutta:
Tässä juhlapöydässä tahdot luoda uutta.”

(Virsi 743)

Ehtoollisessa ei ole kyse ymmärtämisestä, vaan lahjasta ja osallisuudesta. Vanhemmat ja lapsi yhdessä päättävät, milloin on oikea aika antaa lapselle ehtoollinen. Kun lapsi kokee tilanteen turvalliseksi ja haluaa itse ehtoollista, hänelle voi lyhyesti selostaa ehtoollisen merkitystä vaikkapa näin:

Ehtoollinen on juhlahetki, jossa Jeesus on meitä erityisen lähellä. Otamme vastaan Jumalan rakkauden ja anteeksiannon.

Ehtoolliselle tulemme sellaisina kuin olemme. Ethän siis turhaan arkaile tuoda lastasi alttarille: ehtoolliselle tai siunattavaksi.

Miten käytännössä?

Lapsi voi tulla ehtoollispöytään yhdessä vanhempiensa tai muun hänen kristillisestä kasvatuksestaan huolehtivan aikuisen, esim. isovanhemman tai kummin seurassa.

Aikuinen kertoo ehtoollisen jakajalle annetaanko lapselle ehtoollinen vai siunataanko hänet. Ehtoolliseksi riittää myös pelkkä leipä, tai sitä voidaan reunasta kastaa vanhemman viinipikariin. Myös gluteenitonta leipää ja alkoholiton viiniä on saatavilla aina. Ehtoollinen jaetaan lapselle samalla tavoin kuin aikuiselle.

Ehtoollispöydästä lähdettäessä kiitetään niiaamalla, kumartamalla tai tekemällä ristinmerkki. Lapselle alttari on luonteva ja turvallinen paikka olla ja hiljentyä.

Jokaisen messun alussa onkin syytä muistuttaa, että myös lapset saavat tulla ehtoolliselle. ”Sallikaa lasten tulla” koskee myös messua ja ehtoollispöytää. Sanoihan Jeesus, että lasten kaltaisten on taivasten valtakunta.